

38. Віасъ, като го попытаха: кой ѣ най
 золь добитакъ; рече: акъ пыташь за ди-
 витѣ ѣ мучитель-атъ, акъ ли за пытоми-
 тѣ, ѣ ласкатель-атъ.

39. Антисоенъ, като чѣ чи го хвалагъ
 лѣкѣви человѣцы: бѣлкимъ сторихъ нѣкой
 сло; рече на прѣтели-тѣ свои.

40. Фалиса попытаха: шо видѣ рѣдко на
 свѣт-атъ; а той ѣтвѣща: старъ мучитель.

41. Сократа ритна единъ безъменъ че-
 ловѣкъ, а той не мѣ рече нишо. Прѣтели-
 тѣ мѣ са чѣдѣха, и той имъ кажи: акъ
 ма ритнашь магаре, требаше ли да го рит-
 на и азъ.

42. Аристотель, като чѣ чи нѣкой го
 хѣли, рече: кога ма нѣма нѣка ма и вѣи.

43. Фалисъ рече: най вѣтѣхо нѣщо ѣ Богъ,
 зашо нѣма начало: а най красно свѣт-атъ,
 зашо ѣ Божіе созданіе: а най чиврасто
 оум-атъ.

44. Сѣлона попытаха на единъ соборъ:
 безъменъ ли ѣ та молчи, или нѣма шо да
 рече; а той ѣтвѣща: възможно ли ѣ да
 молчи безъменъ человѣкъ;